

at kunne praktiseres. Nu er den ophævet, Slagterne er blevet fritaget for denne Ulejlighed, og det hele, der er kommet ud deraf, er et Spild af meget og godt Papir.

Under de sidste Forhandlinger om Kødloven blev der fra Venstres Side stillet et Kompromisforslag — den højtærede Indenrigsminister betegnede det i sin Fremsettelsestale som et saadant, og det er ogsaa fuldkommen rigtigt — gaaende ud paa en Højestepris paa Kvæg af 24 Øre pr. kg ud over de for Eksportkvæg aftalte Priser. Vi har tilstrækkelig betegnet vor Stilling her. Det var et Kompromisforslag, som vi stillede i Forventning om at kunne undgaa andre Bestemmelser i Lovforslaget, dels den Forhøjelse af Afgiften med 3 Øre pr. kg, der er indtraadt nu den 15. Oktober, dels Bestemmelsen om, at ved en Prisstigning skulde Staten have de $\frac{3}{4}$ af denne, hvorimod, hvis Prisen gik ned, Producenterne skulde tage Tabet indtil en vis Grænse. Vi stillede altsaa dette Kompromisforslag for at blive fri for noget værre, blive fri for en Ordning, som det var vor Overbevisning ikke kunde praktiseres, og det har i Virkeligheden vist sig, at vi heri havde fuldkommen Ret. Vi fik ikke noget ud af dette Kompromisforslag, og derfor føler vi os ikke bundne ved det — jeg gør det da ikke for mit Vedkommande. Siden har Slagterne her i København søgt at praktisere en saadan Fastsettelse af en fast Pris, men Følgen af dette Forsøg blev, som det vil vides, at der kom kun lidt Kød til København, og Københavnerne fik kun det daarligere Kød.

Derimod har det ikke holdt Stik, hvad jeg udtalte ved Behandlingen af Kødloven, at der vilde komme stor Tilførsel af Kød til Markedet i Efteraaret. Det var imidlertid i Slutningen af Juni Maa- ned, jeg udtalte dette, og det er givet, at Grunden til, at det ikke er sket, er den gunstige Virkning, som Regnen havde paa Høsten, der kom til at fylde adskilligt mere, end man den Gang troede. Det kan ogsaa være, at i den seneste Tid Fredsudsigterne kan have nogen Indflydelse herpaa. Thi det er jo ikke saaledes, at naar Priserne paa Kvæg er gode, slaar Landmændene løs og sælger væk af deres Kvæg, Landmændene tænker paa Fremtiden og ønsker at bevare det mest mulige af deres Besætninger, det, som skal være Grundlaget for deres Produktion og deres økonomiske Eksistens i den kommende Tid.

Ganske paa samme Maade som det gik, da Slagterne her i København prøvede at sætte en fast Pris paa Kød, er

det min Overbevisning, at det vil komme til at gaa, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages. Herefter maa der ikke gives mere end 10 Øre pr. Pund over Eksportprisen, og det vil umuliggøre, at der føres ordentligt Kvæg over fra Jylland til København. Det vil ikke være muligt at købe godt Kvæg i Jylland til billigere Pris end 10 Øre over Eksportprisen; ellers tager Centralmagterne det, og det kan de saa meget lettere gøre, idet de tager nogle daarlige sammen med enkelte gode Kreaturer. Hvis en Mand køber godt Kvæg i Jylland og giver 10 Øre over Eksportprisen paa et jysk Marked, og han saa sender det her til København og fremstiller det til Salg her paa Københavns Marked, vil Kvæget have tabt ca. 50 Pund i Vægt, og kommer dertil Fragten, vil disse Omkostninger udgøre mindst 50 Kr. pr. Stk. Men han maa ikke faa mere pr. Pund her i København, end han har givet ovre paa det jyske Marked, saa det Eksperiment gør han neppe mere end en Gang — hvis han i det hele taget gør det, thi Handelsfolk ved nok, hvordan det gaar. Følgen vil blive, at der for Alvor bliver Kød-mangel her i Byen, det er uomtvisteligt og soleklart. Derfor forekommer det mig, at Rigsdagen ikke bør vedtage dette Lovforslag. Jeg er overbevist om, at i Løbet af 8 eller 14 Dage vilde der rejse sig et saadant Raab om Kød her inde i København, at man snarest muligt maatte opheve denne Lov igen. Det er ogsaa vanskeligt at sætte Maksimalpris paa Kvæg paa Grund af de skiftende Forhold. Saaledes er det nylig forbudt at udføre Slagteaffaldet til det sydlige Udland, og det betyder, efter hvad der er sagt mig, en Mindrepris af ca. 40 Kr. i Forhold til, hvad et Kreatur ellers kan udbringes til. Der er allerede dør, antager jeg, en Foranledning til, at man nu maa forandre Maksimalprisen igen, thi det, som Slagterne faar mindre ud af Affaldet, maa de nødvendigvis tage ind igen paa Kød. De skal have Pengene etsteds fra, det kan ikke nytte, vi tror, at vi kan lave en Ordning, hvorefter det bliver Slagterne, der af deres private Pung skal forsyne Befolkningen med billigt Kød.

Derfor maa jeg anse dette Lovforslag for ikke brugeligt. Den eneste Kødordning — det er min principielle Stilling, som jeg gerne vil fremhæve, og der er mange, der har den samme Opfattelse —, der duer, er den, at man lader den Pris, der er truffet Overenskomst om med Udlandet, være Prisregulator og saa lader Kon-